

Partiliste, og saa forekommer det mig, at hans Stilling i Kommissionen ikke bliver saa heldig, som det er ønskeligt. Han maa hellere staa som hele Sogmenighedens Repræsentant, end han maa komme derind som Kandidat for et enkelt af Partierne i Sognet. Desuden vil det jo efter al Sandsynlighed i Fremtiden blive saaledes, at Sognepræsterne allerede i Kraft af dette, at de ere Præster, sidde med et Mandat fra Befolkningen, idet vi jo sagtens efterhaanden ville faa Præstevalg gennemført over hele Landet, og saa ville Sognepræsterne i Fremtiden i Forvejen sidde med et Mandat, med et Vidnesbyrd om, at de have Befolkningens Tillid i det Sogn, hvori de virke, og det forekommer mig, at det Vidnesbyrd, de saaledes i Forvejen have erhvervet gennem deres Valg til Præst, maa være tilstrækkeligt til, at de ogsaa i Kraft af deres Præstestilling kunne gaa ind i Skolekommissionerne uden at behøve at komme paa Valg igen.

Jeg er nogenlunde sikker paa, at den Animositet, som fra mange Sider har ytret sig mod Præsternes Stilling i Skolekommissionerne, egentlig ikke saa meget beror paa dette, at Præsterne hidtil have været fødte Medlemmer, som paa dette, at de have været fødte Formænd. Naar man lærer at se Forskellen paa de to Ting, om Præsten blot er et menigt Medlem ved Siden af andre, eller om han er født Formand og Leder af Skolekommissionen, tror jeg, at man heller ikke vil være saa betænkelig, som man nu fra flere Sider er det, ved at lade Præsten vedblive at være selvskrevet Medlem af Kommissionen. I det Øjeblik han fremtidig kun kommer til at sidde som menigt Medlem ved Siden af 4 andre, er der grumme ringe Anledning til at tale om Kirkens Overhøjhed i dette Forhold. Hvor skulde dog et menigt Medlem ved Siden af 4 andre kunne repræsentere nogen som helst Overhøjhed i Skolens Styrelse?

Naar jeg ønsker, at Præsten maa blive som selvskrevet Medlem af Skolekommissionen, kan jeg til Begrundelse deraf benytte den højtaerede Kultusministers Ord derom ved Lovforslagets Fremsættelse, at det egentlig ikke er saa meget som Kirkens og Gejstlighedens Repræsentant, jeg ønsker han maa blive siddende der, som fordi jeg mener, at han i mange Tilfælde vil være det eneste virkelig sagkyndige Medlem, der kan opdrives, til at træde ind i en Skolekommission. Baade i Kraft af hele deres Uddannelse og i Kraft af hele deres praktiske Virksomhed be-

sidde Præsterne jo adskillig Sagkundskab i Spørgsmaal om Opdragelse og Undervisning. Nu vil jeg gerne indrømme, at der vel nok i de $\frac{9}{10}$ af Landkommunerne vil kunne skaffes lige saa sagkyndig Repræsentation ind i Skolekommissionerne som den Sagkundskab, Præsten repræsenterer, men det vil dog maaske være vanskeligt i den sidste Tiendedel af Kommunerne. Man kan godt tænke sig et stort Antal Kommuner Landet rundt, hvor man af forskellige Grunde enten ikke kan eller ikke vil skaffe sig den rette Sagkundskab ind i Skolekommissionerne, og hvor det derfor for Skolens egen Skyld vilde være uheldigt, om Præsterne ikke vare sikre paa at komme derind. Jeg synes ogsaa, der maa tages Hensyn til den Omstændighed, at hvis Præsterne ikke faa Sæde i Skolekommissionerne i Kraft af et almindeligt kommunalt Ombud, ere de ikke forpligtede til at modtage Valg mere end een Valgperiode. Man kan altsaa tænke sig, at ikke faa Præster Landet rundt ville, naar de have siddet i Skolekommissionen i den Tid, de ere forpligtede dertil efter Lovens Bestemmelse, nægte at tage mod Valg, og saa har man ikke noget Middel til at beholde dem, hvor ønskeligt man ellers finder det maatte være. Det er i hele dette Spørgsmaal ganske uden Betydning for mig, at en stor Del af Præstestanden helst ønsker Præsten fritagen for at være selvskrevet Medlem af Skolekommissionen. Dette bør ikke være afgørende for Lovgivningsmagten. Ved Afgørelsen heraf kan det ikke være Præsternes eget Ønske, der er det bestemmende, det maa være Hensynet til Skolens Tarv og Samfundets Interesse.

Ligesom jeg altsaa har ment at burde modsætte mig det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal om Præstens Forhold til Skolekommissionen, saaledes har jeg heller ikke kunnet gaa med til at udvide Valgretten til Skolenævnet til andre Forældre end dem, der besidde kommunal Valgret. Der vil jo gennem Flertallets Ændringsforslag ske nogen Forandring i Skolenævnets hele Stilling, idet de Skolenævn, der derefter ville komme, i det væsentlige kun blive et Supplement til Skolekommissionerne. De ville ikke ved nogen Lejlighed kunne optræde helt selvstændigt. De kunne tiltræde Skolekommissionerne ved visse Afgørelser, men blive egentlig kun et Anneks eller Supplement til Skolekommissionerne. Naar dette er Tilfældet, forekommer det mig naturligt, at Skolekommissioner og Skolenævn